

hvis der allerede havde fundet Beskjendtgjorelse
Sted om, at Konkursbehandling indtraadte, og
ligeledes er det vel ogsaa lidt mere end en
Redaktion, naar det er foreslaaet i § 137 at
indsnyde § 78, da § 137 er den Paragraf,
der taler om de Bestemmelser af Skifteretten,
som ikke kunne paaanes, men det er en natu-
rkelig Folge af et Tillæg, som kom ind i
§ 78 ved 2den Behandling, at ogsaa denne
Paragraf nævnes i § 137. Alt det Arbejde
med Undtagelse af, hvad der alt udrykkelig er
fremhævet, maa derimod vistnok siges at være
Redaktionsforslag. — Hvad nu det første
Realitetsforslag angaar, det under Nr. 2, da
tillod jeg mig allerede ved 2den Behandling
at henstille til Udvalgets Overveelse, om det
ikke var rigtigt, at Affrættelsesbestemmelsen i
§ 2 af Forordningen af 28de Juli, 1841
blev flyttet over i Affrættelseskapitlet, og det
er mig kjærst, at der nu saa Hensende
foreligger et Forslag, hvorved tillige den lille
Forskjel i Tidsfristen, som jeg ogsaa gjorde op-
mærksom paa, vil blive rettet, idet vi nu ikke
saae 6 Uger paa dette Punkt, men saae 8
Uger i det Hele taget. — Tilbage staa sa-
ledes kun de Forslag, der ere stillede til § 80.
Det erede Medlem, som fornemmelig har
bragt denne Sag frem (Steenstrup) vil der-
imod, at sidste Gang forelaa alene det princi-
pale Forslag, og de Betragtninger, som uden
Gang blev gjorte, maatte altsaa alene rettes
imod dette. Jeg fremhæver dette, fordi i Dag
adskillige af de Ytringer, som det erede
Medlem fremsatte, kom til saaledes at bevæge
sig fra det principale til det subsidiaire For-
slag, at det i det Mindste kunde se ud, som
om Noget af det, der var anført imod det
principale Forslag, ogsaa var sagt imod det
subsidiaire. Det var jo imidlertid umuligt for-
rige Gang at tale imod det subsidiaire For-
slag, thi det var jo ikke fremsat den Gang.
Efter de Udtalelser, som den Gang faldt, og
efter den Afstemning, som fandt Sted, anser
jeg det ikke for nødvendigt særlig at dvæle ved
det principale Forslag, jeg tror, at Diskusio-
nen derom er udtømt, og det erede Medlem
har jo ogsaa i Dag udtalt sig saaledes, som
om han forudsatte, at Thinget ikke i Dag
vilde fravige den Afstemning, som fandt Sted

forrige Gang med Hensyn til Hovedspørgs-
maalet. Hvad nu det subsidiaire Forslag an-
gaar, da skal jeg henstille dette Spørgsmaal
til Thinget. Den Indsigelse, jeg gjorde imod
det principale Forslag, kan ikke i den Form
gjøres imod det subsidiaire, der er en bestemt
Forskjel imellem de to Forslag. — Skulde jeg
stemme over Sagen, vilde jeg imidlertid for
min Person stemme imod det subsidiaire For-
slag, og jeg skal sige hvorfor, idet jeg for
Dvrigt henholder mig til, hvad der allerede er
udtalt af flere erede Medlemmer. Det er jo
og for sig ganske rigtigt, hvad der blev an-
ført af det erede Medlem for Gode (Al-
bert), at naar man vedtager dette Forslag,
da overføres man kun de gjældende Bestem-
melser til den nye Ordning, men det maa
alltid erindres, at Forholdet dog bliver noget
forandret, thi Forslaget har opstillet en helt
anden Fremgangsmaade som den regelmæssige,
hvorved Kreditorerne gaade over Sagen i det
Hele, og Skifteretten kommer efter Lovforslaget
kun til at udove den Myndighed, som den
består Lovgivningen nu har i Almindelighed,
dersom Kreditorerne ved en Beslutning selv
ønske, at det skal gaa saaledes. Det er altsaa
under ganske særegne Betingelser, at dette In-
tassator Spørgsmaal foreligger med Hensyn til
Forslaget under Nr. 13 b. Dette er den ene
Side af Sagen. Det bliver et Spørgsmaal,
om det, naar Kreditorerne i Dvrigt slyde Sa-
gen fra sig, er naturligt paa dette eneste
Punkt af Sagen at forlange en særlig Af-
gjørelse i en Skiftesamling. Jeg tror ikke,
at man med Gode kan sige, at det altid vil
gaa, som det erede Medlem for Svendborg
Amts 7de Valgfreds (Steenstrup) forudsatte
med Hensyn til de mindre Kreditors Møde
og de stores Udebliven. Det bliver i alt
Fald de større Kreditors egen Fejl, naar de
ikke varetage deres Parti. Det er imidlertid
dog ikke saameget dette, jeg særligt vilde frem-
hæve, som derimod en anden Betragtning,
nemlig den, om man ikke ved Forslaget under
Nr. 13 b fratager Skifteretten hele Ansvaret
(Casse: Ja), det er dette, der er Hoved-
punktet, mine Herrer, det er dette, jeg beder
Thinget overveie for Afstemningen. Som
sagt, jeg henstiller Sagen, men det forekommer